בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', י"א באייר תשס"ג (13 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"א באייר**, **26** ימים, שהם **שלושה** שבועות ו**חמישה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

ביום ראשון, למדנו על **תחילת מסעי הצלב**, השבוע לפני 907 שנה. המחיר לקהילות היהודיות באירופה – בעקבות הלהט הנוצרי ל"שחרר" את ארץ-הקודש מהכופרים המוסלמים (לדבריהם) היה גבוה מאד וכאוב, כפי שצויין במאמר. גם ראינו, כאשר כבוד ה' (כפי שמסומל ע"י ארון ברית ה') נלקחת לשבי ע"י הפלשתים יורד גם הכבוד מהעם היהודי, המחיר גבוה וכאוב, והדרך חזרה היא לפעמים ארוכה, ארוכה מאד ומפוטלת.
עם זאת, **הארץ והיושבים בה הגיבו לבואם של הצלבנים כמעין מבשר ראשון של גאולת הארץ** אחרי כמעט 1000 שנה. כמעט, אך לא בדיוק. המאמר הבא (המתפרס על הדף של היום ושל מחר) מאיר לנו על התקופה הזאת ועל התגובה הזאת...

דיכוי מרד בר-כוכבא בקיץ 135 סתם את הגולל על קיומה של ארץ-ישראל בתור ישות פוליטית. כעבור 1000 שנה לערך, ע"י גיסות מסעי-הצלב הראשון, החזיר לה למשך כ- 200 שנה את עצמאותה. הצלבנים, יוצאי מערב-אירופה, כוננו את "ממלכת ירושלים" שעמה עלתה הארץ, בן-לילה כמעט, ממעמד של מחוז שולי במדינה מוסלמית למדינה עצמאית. מבחינת השפעתו על מעמדה של ארץ-ישראל, אפשר אפוא להשוות את הכיבוש הצלבני להתנצרותה של האימפריה הרומית במאה ה- 4. הארץ היתה מפרובינציה נידחת של "פֶלֶסְטינוֹת" לאחד המוקדים החשובים ביותר בעולם הנוצרי. הארץ הפכה לנוצרית, ובניגוד לתקופה הביזאנטית, אף זכתה לסטאטוס של מדינה עצמאית, ולא עוד פרובינציה – ואפילו חשובה – בגוף אימפריה אדירה.
הכיבוש הצלבני שילב את הארץ במה שכונה באירופה ,החברה הנוצרית" או "העולם הנוצרי". לא היתה זאת, כמו בתקופה הביזאנטית, הנצרות המזרחית שמרכזה הפוליטי בקונסטנטינופול, אלא הנצרות מערב-אירופית בנוסחתה הרומית-הקאתולית שמרכזה ברומא. כיצירתם של בני המערב הפכה המדינה הצלבנית לשלוחתה של אירופה; בתור ארץ-הקודש היתה לאחד המרכיבים החשובים ביותר של העולם הנוצרי וראש מעייניהם של שליטיו הרוחניים והחילוניים. לכן היו פניה של ארץ-ישראל לא עוד מזרחה, כמו בתקופה המוסלמית הקודמת, אלא למערב אירופה.
כיבוש הצלבנים את הארץ אף הגביר והעלה את קדושתה [?]. הפיכתה לארץ ששולטים בה נוצרים חיזקה את תנועת העליה לרגל אליה מארצות הנצרות. מאידך גיסא, העלה כיבושה את חשיבותה – ובעיקר את קדושת ירושלים – באיסלם. באשר ליהדות – בימי שליטת הצלבנים, הגיעו לארץ עולי-רגל רבים יותר מאשר אי-פעם מימי בית שני, ובמאה ה- 13 מצאה הזיקה בין יהודי התפוצות והארץ את ביטויה גם בתנועת עלייה רבת-ממדים לשם השתקעות בירושלים.
ואולם קדושתה היא שקבעה גם את גורלה. בהיותה מקודשת לנצרות ולאיסלם [?], היתה הארץ בתקופת שלטונם של הצלבנים לשדה מריבה ולזירתו של מאבק בלתי-פוסק כמעט בין העולם הנוצרי ובין כוחות האיסלם. מעטות התקופות שבהן ידעה הארץ קרבות כה רבים. מאבק בן 200 שנה הותיר בעקבותיו ארץ חרבה. שיטת האדמה החרוכה של צלאח א-דין, הריסת מבצרי הארץ ע"י יורשיו האַיוּבים ולבסוף החרבת ערי-החוף ע"י הממלוכים,

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', י"א באייר תשס"ג (13 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הפכו את הארץ למשך מאות השנים הבאות, בייחוד לאורך החוף, לשממה.

{ההמשך, בע"ה, מחר...} [ההיסטוריה של ארץ-ישראל]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל